

28 de setembre: Sant Wenceslau, màrtir

Text de l'Evangelí (Jn 12,24-26): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Us ho ben asseguro: si el gra de blat, quan cau a la terra, no mor, queda ell tot sol, però si mor, dóna molt de fruit. Els qui estimen la pròpia vida, la perden, i els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna. Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic. El Pare honorarà els qui es fan servidors meus».

«Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui celebrem la santedat d'un fidel laic que —mai millor dit— fou fidel al seu baptisme complint lleialment els seus deures com a governant. Wenceslau I de Bohèmia (907-935), net de la reina Ludmila (també santa), fou elegit per a succeir el seu pare Bratislau. La “Llegenda primera paleoslava” conta que Wenceslau «auxiliava tots els pobres, vestia els despullats, alimentava els famolencs, acollia els peregrins, en conformitat amb els ensenyaments evangèlics». En fi, el que esperariem d'un governant mínimament responsable!

Tan acostumats com estem a les promeses electorals i, alhora, a les promeses defraudades, com ens alegra escoltar aquesta biografia referida a un governant! Però la lliçó que es dirigeix, en particular, als polítics i servidors públics d'avui dia, també ens concerneix a cadascú, perquè —poc o molt— tots som “governants”.

L'Evangelí parla de “servei”: «Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic» (Jn 12,26). On trobar Jesús? Allí, on hi sigui qualsevol dels meus teus germans. Wenceslau «no tolerava que es cometés cap injustícia contra les vídues, estimava tots els homes, pobres i rics» (“Llegenda primera paleoslava”). Jesús pateix en la persona dels necessitats que ens envolten.

Siguem conscients, però, de què moltes perifèries són més a prop del que ens pensem: hi ha “pobres de solemnitat”, però també hi ha “pobres de fe”... i “pobres

de ciutadania” (l’existència dels quals a ningú importa, menys encara a les estructures administratives de la ciutat o del govern). Allí hi és el Crist!

Wenceslau fou assassinat per l’enveja del seu germà Boleslau. Quan no hi ha esperit de servei prosperen el “mangoneig” i la gelosia. Wenceslau va caure a terra —a les portes de l’església de Boleslàvia— tot dient: «A les vostres mans, Senyor, encomano el meu esperit» (cf. Lc 23,46). Però el gra de blat «si mor, dóna molt de fruit» (Jn 12,24). Així, poc temps després, Boleslau es penedí del que havia fet i va fer dur les despulles dels seu germà a l’interior de la catedral de Sant Vito, a Praga.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «Lloat siguis, Senyor, que m’has concedit viure fins avui al matí» (Sant Wenceslau)
- «Avui calen persones que siguin “creients” i “creïbles”, disposades a difondre en tots els àmbits de la societat els principis i ideals cristians en què s’inspira la seva acció” (Benet XVI)
- «(...) ‘El gra de blat, si mor, dóna molt de fruit’ (Jn 12,24). Si la sequedat [interior] es deu a la falta d’arrels, perquè la Paraula ha caigut damunt la roca, el combat depèn de la conversió» (Catecisme de l’Església Catòlica, n° 2.731)